

CLEOPATRA LUCA

S-a născut pe 23 martie 1943 în comuna Butoiești, județul Mehedinți. Absolventă a Facultății de limba și literatura română în cadrul Universității București. Fostă profesoară de limba și literatura română la Colegiul „Cantemir Vodă” din București.

Autoare de poezii, proză scurtă, cronici literare și romane: „Odihnă târzie”, poezii, 2011; „Plimbări imaginare”, poezii, 2012; „De nicăieri spre cine știe unde”, povestiri, 2013; „Nori de vreme bună”, povestiri, 2014; „Trăind printre cărți”, cronici literare, 2014; „Adara”, roman, 2016; „Cântec de lumină”, poezii, 2016; „Secretul de la Costișa”, roman, 2017.

A publicat poezii și proză scurtă în numeroase antologii ale editurilor: „Perpessicius-Crihană”, „Amurg sentimental”, „Anamarol” și în revistele „Paradox”, „Revista Societății scriitorilor români”, „Uscând o lacrimă”, „Vatra veche”.

A frecventat și frecventează mai multe cenacluri literare: „Perpessicius-Crihană”, „Mircea Eliade”, „Octavian Goga”, „Amurg sentimental”, „Lumină de luceafăr”.

ÎN AMURG

În tremurul crengilor de nuc,
Toiagul iernii-ntârziate
Lovește anotimpul lung
Și sobele se lasă mângâiate...

Înlături de la tine gândul răvășit,
Când căldura sufletului te ajută;
Deși cade mereu zăpadă multă,
Timpul se modelează chibzuit.

Condeiful linia amiezilor străpunge,
Rimele poeziei tale curg,
Versul se-ncheagă și-n amurg
Monotonia vieții o învinge...

DĂRUIT

Străbați amurgul
cu pași prudenți,
apoi

din ce în ce șovăitori...
cu zâmbete în picuri -
de sărbători -
cu gânduri răspândite
în trecut,
noți tainuite
mai demult...
Dar între tâmples
drumul...
drumul se-arată ascendent și
plămădit -
cu câteva ecouri
și chiar
mai dăruit...

CĂUTARE

Caut împăcarea unor clipe...
Caut o melodie
pe aceeași strună,
o privire
pe aceeași rază,
un sărut
pe același dor,
un vers,
oricât de simplu -
pe același fior;
caut o floare
să-mi apară-n cale...
Rămâne însă
doar o căutare...

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

RECURS

Zarea-i tivită cu multe raze de lumină,
clipește pe cer tinerețea...
La ea-ți trimiți câte-un gând,
deși
de-atunci au trecut
generații...
Clipe mai lungi
ori mai scurte
îți apar rând pe rând...
Le mângâi o dată
și
de mai multe ori,
zărești și pe ceață sori...
Cum altfel să-ți aperi timpul
pe care l-ai parcurs
sau
îl vei mai avea de străbătut?
Nu tot la el facem recurs,
când socotim

ce nici noi nu mai știm?

DOAR ȘTII

Sub copacul vieții
te-apropii de smicele,
cad frunzele prea des -
uscate și ele...
Te dor rădăcinile
smulse...
Se lasă iarna
și multe nu uiți,
doar strângi din pleoapele grele.
Cu pașii nesiguri
te-ajută;
e târziu...
Speri totuși la ziua de mâine,
nu vrei să pleci
nicăieri
din timpul devastat -
Ce să-ți mai aducă, în fond,
doar știi că el de ursită-i chemat...

UN MIT

Tomnatic
miroase a fân
și-a timp trecut.
Gândul rămâne proaspăt
și
nu-ți pare mult
din ce-ai depozitat...
Prinzi firul,
îl însăilezi,
deși cândva
n-o să mai vezi
cât, cum și cine
l-a gustat.
Știi însă acum
că tu l-ai dăruit
și
pentru cei de mai târziu
vei fi un mit...

MÂINE

E-o luptă de basm
între bine și rău:
unul - pe linia dreaptă,
altul - ne-aruncă-n hău...
Acesta se vâra peste tot:
ia față umană,
nu ascultă,
se-ncolăcește-n intrigi,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

zâmbește,
ți-oferă ajutorul,
țipă,
se-apeacă,
arată smerenie multă.
Cornițele îi sunt ascunse,
însă împung, răstoarnă,
se milogesc
până i se tocesc...
Trec anii și tu te-ai măcinat,
crezând în bine,
când rău-i peste tot -
de ieri, de azi
dintotdeauna,
chiar și-n nefericitul
mâine...

VĂ SPUN

Ce greu vă este unora
să mă mai suportați...
Văd că-mi repartizați în brazdă
doar doi metri pătrați.
Nu pot să scot un sunet,
s-articlez o vorbă.
Deși muncesc pe brânci,
abia-mi plătiți o normă...
De plec în alte părți
să capăt pentru copii o pâine,
mi-o imputați de-a pururi,
nu doar acum ori mâine.
Bunicii n-au voie să trăiască,
a trecut timpul lor...
ce-au construit cândva
s-a dărâmat,
n-au unde și nici nu pot
să mai muncească.
Se-ntâmplă ca pe la noi
mai toți să fie „vinovați”,
dar nu aceștia au,
ci alții sunt rapăn de bogați.
Țineți minte însă ce vă spun:
aici tot eu voi fi stăpân,
pentru că din moși-strămoși
rămas-am cu suflet de român!

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*